

HicranKu-ca-ğın-- da tut-tu-- ğum sır--- daş Çağla-mışBu-lan- miş
du-rul-muş ol--- sun ol----- sun Sö-zü-ne sa-zı-- na gü-ven- de ya---naş
Ku-la-ğı e-zel--den bu-rul--muş ol---sun ol---sun Bu- rul-muş ol- sun
bu-rul-muş ol---sun Öl-medenHesa-- bı gö-rül-müş ol--- sun ol--- sun

Hicran kucagında tuttuğum sırdaş
Çağlamış, bulanmış, durulmuş olsun.
Sözüne sazına güven de yanaş
Kulağı ezelden burulmuş olsun

(Nak) Burulmuş olsun, burulmuş olsun
Ölmeden hesabı görülmüş olsun.

Boş kafa gezdiren seyyahlar gibi
Keşkülünün delik çıkmasın dibi.
Ariften anlasın seçsin garibi
Hakikat yolunda yorulmuş olsun.

Yorulmuş olsun, yorulmuş olsun
Ölmeden hesabı görülmüş olsun.

Taban tepmiş olan gam kervanında
Dostunu konuklar tatlı canında.
Koçlar gibi duran pir meydanında
Aslanlar yurdunda kurulmuş olsun.

Kurulmuş olsun, kurulmuş olsun
Ölmeden hesabı görülmüş olsun.

Gel dese de bakma nâkes aşına
Bir fırsat arar da kakar başına.
Dostun namerd dehrin mihek taşına
Felâket pazarında vurulmuş olsun.

Vurulmuş olsun, vurulmuş olsun
Ölmeden hesabı görülmüş olsun.

Duysun aşkın elindeki rebabı
Okusun alnında çile kitabı.
(Neyzen) gibi günahının hesabı
Mezara girmeden sorulmuş olsun.
Sorulmuş olsun, sorulmuş olsun
Ölmeden hesabı görülmüş olsun...